

40.

Haandværkets og Industriens Toldudvalg 1906.

Jernbanevogne.

Som det af tidligere indsendte Redegørelser fremgaar, er Forholdet det, at den nugældende Toldlov arbejder ganske betydelig imod Fabrikationen her i Landet. Medens en Godsvogn, stor eller lille, let eller tung, nu koster i Indførelstold 100 Kr., saa beløber Indførelstolden af Materialierne til Godsvogne sig fra 135 til 400 Kr., alt efter Vognenes Størrelse, og medens en Personvogn i Indførelstold koster 300 Kr., saa beløber Indførelstolden af Materialierne til Personvogne sig fra 400 til 2,100 Kr.

255 Saa fremt Regeringsforslaget i sin forelagte Skikkelse bliver til Lov, vil der kunne fortoldes efter Klarerers Valg, enten af Værdien 5 pCt. eller tariffmæssig efter Beskaffenheden.

Vi have forgæves forsøgt at faa konstateret, hvorledes Fortoldningsmaaden „tariffmæssig efter Beskaffenheden“ skal forstaaes. Der er vel nogen Rimelighed for, at Toldvæsenet vilde karakterisere Vogne saaledes, at Jerndelene ere Vognens væsentligste Bestanddel, og at i Analogi dermed hele Vognen skulde fortoldes som grovt Smedegods à 3 Øre pr. Kg. Dette vilde medføre, at f. Eks. en Sovevogn, der vejer ca. 40,000 Kg., i Indførelstold vilde koste ca. 1,200 Kr., medens Indførelstolden af Materialierne til den samme Vogn efter Regeringsforslaget vilde beløbe sig til 1,705 Kr., og Toldloven vilde altsaa fremdeles arbejde imod Fabrikationen her i Landet.

Under Hensyn dertil tillade vi os at anmode om, at Ordene „eller tariffmæssig efter Beskaffenheden“ udgaa af Forslaget.

Den i Regeringsforslaget foreslaaede Værditold 5 pCt. vil kun virke saaledes, at vi ligestilles med Udlandets Fabrikker, idet f. Eks. Indførelstolden af en aaben Godsvogn, der koster ca. 1,600 Kr., vil beløbe sig til 80 Kr., og Indførelstolden af Materialierne til den samme Vogn, ligeledes efter Regeringsforslaget, vil beløbe sig til ca. 80 Kr.

Ganske utilstrækkeligt vil dette imidlertid være til blot nogenlunde at beskytte os imod den Kalamitet, som indtræffer, naar Udlandets Fabrikker mangle Beskæftigelse, idet de da tilbyde Vogne til Priser, der end ikke dække de direkte Udgifter til Materiale og Arbejds løn alene for at kunne beskæftige Arbejderne. Vi have saaledes det Tilfælde, at en tysk Fabrikant v. d. Zypen i Januar 1905 forlangte 1,900 Kr. for nøjagtig den samme Vogn, som den i December samme Aar forlangte 1,555 Kr. for. En anden tysk Fabrik Breslauer A/G forlangte i December 1905 2,400 Kr. for nøjagtig den samme Vogn, som den i April 1906 tilbød for 2,050 Kr., og medens Vognpriserne saaledes have vist en overordentlig Nedgang, have Materialpriserne nærmest været stigende, saaledes at det i Virkeligheden ikke er selve Vognens Kalkulationspris eller Vognens Værdi, der har været det bestemmende for Tilbudenes Størrelse, men derimod udelukkende de paagældende Fabrikkers Beskæftigelsesgrad